

Vrijgesteld van het griffierecht.
Afschrift ter kennis gebracht in
uitvoering van artikel 280, 5° W. Reg.

Observatorium
Krediet en
Schuldenlast

Repertoriumnummer 2018 /
Datum van uitspraak 20 september 2018
Rolnummer 2018/BA/11

Uitgifte

Uitgereikt aan
op € JGR

Arbeidshof Antwerpen

Afdeling Antwerpen

Kamer 8

Arrest

De h. X., met als raadsman mr. Ad., advocaat ,

tegen:

18 schuldeisers

Het hoger beroep is gericht tegen het vonnis van 11 juni 2018 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout.

Het arbeidshof past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

1. PROCEDUREVOORGAANDEN

De h. X. diende op 19 maart 2018 en na verdere aanvulling opnieuw op 13 april 2018 op de griffie van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout een verzoek in tot het bekomen van een collectieve schuldenregeling.

Bij beschikking van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout van 11 juni 2018 werd het verzoek ontoelaatbaar verklaard.

Tegen deze beschikking gaat de h. X. in hoger beroep bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van dit arbeidshof op 11 juli 2018.

2. EISEN IN HOGER BEROEP

De vordering van de h. X. strekt ertoe:

“Het hoger beroep toelaatbaar en gegrond te verklaren.

De beschikking van niet-toelaatbaarheid waartegen beroep te herzien en opnieuw rechtdoende over het oorspronkelijke verzoek van de eiser in beroep:

De vordering van eiser in beroep tot instelling van de procedure Collectieve Schuldenregeling overeenkomstig artikel 1675/2 tot en met 1675/16 G. W. toelaatbaar te verklaren.

Eiser in beroep het voordeel van de kosteloze rechtsbijstand te verlenen, voor wat betreft het inleiden en het voeren van de procedure Collectieve Schuldenregeling.

Een schuldbemiddelaar aan te stellen teneinde (kosteloos) zijn dienst te verlenen.

Met de meeste eerbied.”

3. ONTVANKELIJKHEID

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

4. TEN GRONDE

De h. X. vordert om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling.

4.1. Eenzijdige procedure

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de h. X. beroep aantekent tegen een beschikking van ontoelaatbaarheid van 11 juni 2018.

Hij tekent derhalve beroep aan tegen een beschikking die op eenzijdig verzoekschrift werd gewezen. Het beroep tegen een dergelijke beschikking moet dan ook ingediend worden met een eenzijdig verzoekschrift nu er geen andere partijen dan de verzoeker in het debat worden betrokken (B. WYLLEMAN en E. VAN ACKER, *Praktische gids voor schuldbemiddelaars*, Mechelen, Kluwer, 2013, nr. 31). Dit wordt bevestigd door artikel 1675/4, § 1 Ger.W. dat bepaalt dat de artikelen 1627 tot 1634 Ger.W. betreffende de procedure op eenzijdig verzoekschrift van toepassing zijn.

In het verzoekschrift in hoger beroep werd gevraagd om de schuldeisers op te roepen. De griffie moest hieraan dan ook gevolg geven en heeft de partijen opgeroepen op de eerstvolgende inleidingszitting aangezien dit uitdrukkelijk zo gevraagd werd.

Dit heeft evenwel niet tot gevolg dat de procedure daardoor tegensprekelijk is geworden.

Een eenzijdige procedure in eerste aanleg kan immers niet omgezet worden in een tegensprekelijke procedure in hoger beroep nu er in eerste aanleg geen andere partijen waren. De schuldbemiddelaar noch de opgeroepen schuldeisers zijn immers opgetreden als eiser of gedaagde of vrijwillig of gedwongen tussengekomen in de procedure voor de arbeidsrechtbank (K. BROECKX, *Het recht op hoger beroep en het beginsel van de dubbele aanleg in het civiele geding*, Antwerpen, Maklu, 1995, p. 201, nr. 442).

Het arbeidshof kan dan ook geen zaak behandelen met partijen die in eerste aanleg niet vertegenwoordigd waren nu hoger beroep enkel kan ingesteld worden tegen partijen die in eerste aanleg tegengestelde belangen hadden. Hoger beroep kan niet worden gericht tegen iemand die geen partij was in eerste aanleg (Cass. 31 oktober 1986, *RW* 1986-87, 2504 en Cass. 1 december 1988; *RW* 1989-90, 204).

De huidige procedure dient dan ook behandeld te worden als een eenzijdige procedure. De schuldeisers moeten dan ook buiten zake gesteld worden.

4.2. Toelaatbaarheid

Overeenkomstig artikel 1675/2, eerste lid Ger.W. kan elke natuurlijk persoon die geen koopman is in de zin van artikel 1 Wetboek van Koophandel, indien hij niet in staat is om, op duurzame wijze, zijn opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen en voor zover hij niet

kennelijk zijn onvermogen heeft bewerkstelligd, bij de rechter een verzoek tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling indienen.

De procedure van collectieve schuldenregeling strekt ertoe de debiteur met een problematische schuldenlast uitzicht te bieden op financiële gezondmaking door middel van een aanzuiveringsregeling.

Bij bestreden beschikking van 11 juni 2018 werd dit verzoek niet toelaatbaar verklaard op grond van de motivering dat de h.X. kennelijk zijn onvermogen heeft bewerkstelligd omdat de schuldenberg vooral het gevolg is van een strafrechtelijke veroordeling.

Uit het neergelegd verzoekschrift ter griffie van de arbeidsrechtbank te Antwerpen, afdeling Turnhout op 19 maart 2018 inzake collectieve schuldenregeling blijkt dat hij voldoet aan de objectieve voorwaarden om toegelaten te kunnen worden tot de collectieve schuldenregeling nu hij sedert 2011 geen handelaar meer zou zijn.

Gelet op de schuldenlast van bijna 800.000,00 euro en een inkomen van iets meer dan 1.000,00 euro, kan deze schuldenlast als structureel beschouwd worden. Zelfs indien van de h. X. verwacht kan worden dat hij inspanningen doet om een voltijdse betrekking te vinden, wijzigt dit het structureel karakter van de schuldenlast niet nu deze schuldenlast zelfs met een voltijds inkomen niet op een redelijke termijn kan afbetaald worden.

4.3. Bewerken onvermogen

Naast een financiële problematiek moet tevens onderzocht worden of de h. X. niet kennelijk zijn onvermogen heeft bewerkstelligd.

4.3.1. Principes

Er is een bewerking van het onvermogen wanneer de schuldenaar een of meer handelingen heeft verricht ter benadeling van de rechten van zijn schuldeisers of elementen uit zijn vermogen op bedrieglijke wijze aan de schuldeisers heeft onttrokken (Toelichting bij het wetsontwerp betreffende de collectieve schuldenregeling en de mogelijkheid van verkoop uit de hand van de in beslag genomen onroerende goederen en bij het wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 628 en 1395 van het Gerechtelijk Wetboek, *Parl. St. Kamer*, 1996-97, 1073/1, 17).

De wil of de bedoeling van de schuldenaar om zich onvermogend te maken is van doorslaggevende aard. Deze wil kan door de rechter afgeleid worden uit elke omstandigheid

- of handeling of combinatie van omstandigheden of handelingen die in het concrete geval de wil zich onvermogen te maken doet blijken. De rechter mag een vordering tot collectieve schuldenregeling dan ook enkel ontoelaatbaar verklaren wegens het bewerken van het onvermogen wanneer de verzoeker een of meer handelingen heeft verricht met het opzet zich onvermogen te maken (Cass. 21 juni 2007, AR C.06.0667.F, www.cass.be).

Het loutere feit dat de schuldenlast opgebouwd wordt door penale boetes, betekent dus niet dat de aanvrager niet toegelaten kan worden tot de collectieve schuldenregeling (DE COSTER, S., "Art. 1675/2 Ger.W." in X., *Gerechtig recht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer Collectieve schuldenregeling*, Mechelen, Kluwer, losbladig, versie mei 1999, 140 en DIRIX, E. "Boeven en schuldsanering", (noot onder Antwerpen 11 januari 2006), *RW* 2007-08, 1116).

Enkel wanneer de gepleegde misdrijven zouden begaan zijn met het opzet om zich onvermogen te maken, dient de vraag tot het bekomen van de collectieve schuldenregeling ontoelaatbaar te worden verklaard.

4.3.2. Toetsing in concreto

Op basis van de thans voorliggende elementen kan niet afgeleid worden dat de h. X. zijn onvermogen heeft bewerkt door het verrichten van bedrieglijke handelingen ter benadeling van de rechten van zijn schuldeisers, of door elementen uit zijn vermogen op bedrieglijke wijze te onttrekken, of door een weigering zijn rechten te doen gelden op een vervangingsinkomen (werkloosheidsuitkering), of nog door het nalaten zijn rechten te laten gelden ten aanzien van eventuele schuldenaars.

Uit het loutere feit dat hij nog geen schulden heeft betaald, kan dit immers niet afgeleid worden.

Weliswaar is een groot deel van de schuldenlast het gevolg van een definitieve correctionele veroordeling door het hof van beroep Antwerpen in een arrest van 13 april 2017 maar uit deze veroordeling kan niet afgeleid worden dat hij deze misdrijven heeft gepleegd met het oog op het niet betalen van de schuldeisers of met het oogmerk om zich onvermogen te maken.

Van bedrieglijk bewerken van het eigen onvermogen, in de zin van artikel 490bis van het Strafwetboek, is immers pas sprake wanneer de schuldenaar zich onttrekt aan het optreden van zijn schuldeisers, ofwel door zijn beslagbare activa weg te maken ofwel door enig ander middel aan te wenden dat een beletsel kan vormen voor de vervolgingen.

Dit kan uit de feiten waarvoor hij veroordeeld werd evenwel niet afgeleid worden.

Zo werd hij veroordeeld voor een laattijdige aangifte aan de belastingen, voor het niet verrichten van (vooraf)betalingen (inbreuken op het Wetboek Inkomstenbelastingen), voor de laattijdige aangifte van een faillissement en voor de niet-betaling van de BTW en het gebrek aan aangifte.

Blijkbaar begon de h. X. telkens een nieuw bedrijf in de hoop op dat ogenblik wel winst te kunnen maken en nam hij het personeel en de activa mee over (arrest van 13 april 2017, overweging 9.1.3). Uit het verzuim om de nodige verplichtingen in het kader van de wetgeving inzake belastingen en faillissementen te volbrengen kan evenwel niet de wil worden afgeleid om zich onvermogend te maken.

Te meer daar hij vrijgesproken werd voor de tenlastelegging van het verduisteren of verbergen op bedrieglijke wijze van machines en toestellen die toebehoorden aan S. bvba (overweging 9.1.4. van het arrest van 13 april 2017). Weliswaar is de vrijspraak gebaseerd op de twijfel maar ook hieruit kan onvoldoende afgeleid worden dat hij kennelijk zijn onvermogen wenste te bewerkstelligen nu hij bovendien verklaart dat hij deze activa precies gebruikte om een nieuwe handelsactiviteit te starten.

De strafbare feiten die de h. X. heeft gepleegd en waarvoor hij correctioneel werd veroordeeld zijn ongetwijfeld zeer laakbaar maar uit de voorgelegde feiten blijkt niet dat deze gepleegd werden met het specifiek opzet zich onvermogend te maken.

Op basis van de thans voorliggende elementen kan niet afgeleid worden dat hij zijn onvermogen bewerkt heeft door het verrichten van bedrieglijke handelingen ter benadeling van de rechten van zijn schuldeisers of door elementen uit zijn vermogen op bedrieglijke wijze te onttrekken.

4.3. Besluit

De schuldeisers worden buiten zake gesteld.

De vordering om toegelaten te worden tot de procedure collectieve schuldenregeling is toelaatbaar.

BESLISSING

Het arbeidshof,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Stelt de opgeroepen schuldeisers buiten zake.

Vernietigt de beschikking van 11 juni 2018 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout.

Opnieuw beslissend, verklaart het oorspronkelijk verzoek van de h. X. tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling, toelaatbaar.

Stelt aan als schuldbemiddelaar:
Mr. Md., advocaat

Verzendt het dossier terug naar de arbeidsrechtbank van Antwerpen, afdeling Turnhout.

Stelt vast dat deze procedure tot op heden nog geen aanleiding heeft gegeven tot procedurekosten.

Aldus gewezen door:

D. T. Kamervoorzitter,

en uitgesproken door de voorzitter van de achtste kamer van het arbeidshof Antwerpen, afdeling Antwerpen, zitting houdend te Antwerpen in buitengewone openbare terechtzitting van 20 september 2018 met bijstand van griffier ...